
W życiu jednostki lub całego społeczeństwa mogą zdarzyć się sytuacje nagłe, które burzą nasz dotychczasowy świat. Jednym z takich wydarzeń jest powódź, która dotknęła południowo-zachodnią Polskę. Mimo że mieszkańcy zalanych terenów walczą z falą kulminacyjną mają już za sobą, to nadal muszą sobie radzić ze skutkami żywiołu. Obserwatorami tych działań są dzieci, które potrzebują teraz szczególnego wsparcia. Jak rozmawiać z nimi na temat powodzi?

Obecna sytuacja nie dotyczy jedynie dzieci z obszarów dotkniętych powodzią, chociaż bez wątpienia dla nich jest ona najtrudniejsza. Bliscy im dorośli są zajęci ratowaniem mienia, usuwaniem skutków zalania i szacowaniem strat. Tymczasem przyglądające się temu dzieci szczególnie teraz potrzebują, by zauważono ich emocje, udzielono im wsparcia w radzeniu sobie z lękiem, brakiem poczucia bezpieczeństwa oraz uczuciem zagrożenia i zagubienia. Druga grupa dzieci z innych części kraju, mimo że bezpośrednio nie mierzy się z konsekwencjami klęski żywiołowej, jest obserwatorem tych wydarzeń i również potrzebuje pomocy osób dorosłych w uporządkowaniu docierających do niej dramatycznych wiadomości.

Ważne! Kryzys to wydarzenie nagłe, nieoczekiwane, powodujące straty, zakłócające normalne funkcjonowanie. Jest związany z przykrymi doświadczeniami będącymi przyczyną uczucia niepokoju, zagrożenia i bezsilności.

Gdy nadchodzi kryzys – fazy kryzysu

Opracowano na podstawie książki Małgorzaty Taraszkiewicz i Zofii Nalepy *Jak wspierać dzieci w kryzysie? Poradnik dla rodziców nie tylko na czas globalnej pandemii*.

Faza 1. Coś się dzieje – zaprzeczenie, wyparcie

Do dziecka docierają informacje o odległym zagrożeniu – z prasy, telewizji, internetu czy z rozmów bliskich dziecko słyszy, że gdzieś w kraju coś się dzieje. Zaczyna się tym interesować, ale czuje się bezpiecznie, koncentruje się na własnych sprawach, ma nadzieję, że powódź nie dotknie jego regionu.

Faza 2. Szok

Powódź się rozprzestrzenia, w niektórych miastach widać poważne zniszczenia. Człowiek przegrywa z żywiołem. Dziecko przeżywa szok. Abstrakcyjne do tej pory zagrożenie staje się realne. W mediach dominują wiadomości na temat powodzi. Do tego dochodzą lęki dziecka związane z jego etapem rozwoju, brakiem odpowiednich doświadczeń życiowych i niemożliwością odniesienia się do nich.

Faza 3. Pierwsze reakcje

Coraz większa część społeczeństwa zaczyna pomagać osobom dotkniętym powodzią. Na terenie całego kraju trwają zbiórki jedzenia, środków czystości, ubrań, pieniędzy, które są na bieżąco przekazywane potrzebującym. Wiele osób angażuje się w pomoc. Dziecko uczestniczy w rozmowach lub działaniach charytatywnych. Ma to niezwykle terapeutyczny wpływ na człowieka, dlatego warto motywować swoich wychowanków do tego typu aktywności, dzięki którym mogą oni manifestować swoją sprawczość oraz nieść pomoc potrzebującym.

Faza 4. Chaos i pierwsze przewartościowanie priorytetów

Deszczowe dni pojawiają się na terenie całego kraju, niepokój budzą głównie na terenach zagrożonych powodzią. Sytuacja robi się coraz poważniejsza. Ludzie muszą opuścić swoje mieszkania, tracą cały dobytek, szacują straty. Klęska żywiołowa zaczyna realnie wpływać na życie

**Aby czytać dalej, potrzebujesz pełnego dostępu.
Przeglądaj wszystkie materiały w ramach abonamentu lub prenumeraty.**

Korzyści:

- nielimitowany dostęp do treści,
- aktualizacje materiałów w niezbędnikach, nawet do 2 razy w tygodniu,
- e-czasopisma w nowej, wygodnej formie,
- dodatkowe materiały i wzory dokumentów do pobrania,
- dostęp do porad cenionych ekspertów i praktyków,
- zniżki na kolejne produkty, szkolenia i webinary

i znacznie więcej...

**Zamów na: www.oficynamm.pl
lub skontaktuj się z nami: 800 702 902, bok@oficynamm.pl**